Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Pruteanu Ina
Dosarul nr. 3r-347/25
2-25062026-02-3r-12062025

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de administratorul OCN „Flex Financial" SRL - Penchev Nikolay,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 21 mai 2025,

emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de OCN „Flex Financial" SRL împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind anularea actului administrativ,

a c o n s t a t a t :

**Circumstanțele cauzei**

La 05 mai 2025, OCN „Flex Financial" SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare solicitând anularea hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025, cu privire la rezultatele controlului tematic efectuat în cadrul OCN „Flex Financial" SRL.

Concomitent cu depunerea acțiunii, OCN „Flex Financial" SRL, a solicitat suspendarea executării hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că potrivit art. 23 alin. (3), (5), (6) și (7) din Legea nr. 192 din 12.11.1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, suspendarea executării actelor Comisiei Naționale, altele decât cele prevăzute la alin. (11), poate fi dispusă de instanța de judecată numai la cererea reclamantului, depusă concomitent cu înaintarea acțiunii și doar în cazul în care sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) motivele invocate, de reclamant în susținerea acțiunii sunt pertinente și bine întemeiate și este un caz *prima facie* împotriva legalității actului contestat; b) reclamantul prezintă argumente care au o

bază factologică precum că circumstanțele litigiului reclamă dispunerea urgentă a suspendării executării actului administrativ contestat pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor reclamantului; c) prejudiciul care ar putea fi cauzat reclamantului depășește interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat. (5) În cadrul examinării cererilor cu privire la suspendarea executării actelor Comisiei Naționale a Pieței Financiare, instanța de judecată citează părțile în proces, indicând data și ora desfășurării ședinței de judecată și anexând copia de pe cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naționale, de asemenea solicită Comisiei Naționale a Pieței Financiare să prezinte referința pe marginea cererii de suspendare. (6) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea copiei de pe cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naționale, Comisia Națională depune referința pe marginea acestei cereri. (7) Instanța de judecată este obligată să soluționeze cererea de suspendare a executării actului Comisiei Naționale în cel mult 5 zile de la prezentarea Referinței de către Comisia Națională sau de la data la care trebuia prezentată referința.

Astfel, cererea de suspendare a executării actului administrativ individual a fost întemeiată și argumentată pe întrunirea condițiilor prevăzute de art. 23 alin. (3) din Legea nr. 192 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

Reclamantul a invocat încălcările constate *prima facie*: aplicarea extensivă și eronată a art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013; schimbarea poziției Comisiei Naționale a Pieței Financiare și temeiurilor legale pe parcursul procedurii administrative; încălcarea dreptului la apărare a OCN „Flex Financial” SRL; sporirea artificială a riscului ridicat în vederea justificării controlului tematic.

Totodată, în susținerea cerinței cu privire la suspendarea actului contestat, reclamantul a invocat prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor OCN „Flex Financial” SRL indicând că riscul financiar ireparabil la care este supusă este unul evident, reieșind din realitățile sociale, fără a se referi la fondul cauzei.

Prescripția presupune restituirea a 3.842.408 lei către 2.049 persoane, fără a fi luate în calcul și cheltuielile, ce urmează a fi suportate de reclamant cu privire la notificarea acestor persoane. În eventualitatea în care OCN „Flex Financial” SRL se conformează prescripției, însă urmare a examinării acțiunii în judecată se constată nulitatea hotărârii contestate, cele 3.842.408 lei urmează a fi restituite de la fiecare din cele 2.049 persoane. OCN „Flex Financial” SRL, având doar o prescripție de a restitui 3.842.408 lei, fără însă a-i fi prezentat și un mecanism, prin care suma respectivă urmează a fi recuperată în cazul unei soluții favorabile în instanță, se regăsește în situația de a constata că suma respectivă este un prejudiciu irecuperabil.

Suplimentar, a afirmat că prejudiciul ce ar putea fi cauzat reclamantului, depășește interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat.

Conform hotărârii nr. 5/2 din 29 octombrie 2024, temei pentru inițierea

verificării a fost existența a presupuselor 17 petiții referitoare la activitatea OCN „Flex Financial” SRL în legătură cu activitatea în domeniul asigurărilor și care au vizat un număr particular de persoane.

Interesul urmărit prin hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 5/2 din 29 octombrie 2024 este compensarea consumatorilor care au rambursat creditul anticipat, dar totodată, la aplicarea măsurilor de asigurare, urmează a se avea în vedere că aceiași consumatori, prin faptul că nu au notificat reclamantul, au manifestat o lipsă de interes și/sau interes scăzut pentru care reclamantul va răspunde cu un prejudiciu net superior.

A susținut reclamantul că interesul minor al consumatorilor nu ar trebui să se răsfrângă asupra reclamantului. Contractele de credit nebancar prevăd expres dreptul la ajustarea costurilor, iar consumatorilor nu le rămâne decât simplul fapt să depună o solicitare în acest sens. Solicitarea, în niciun fel, nu urmează a fi considerată de CNPF drept o restrângere sau un obstacol în exercitarea drepturilor consumatorilor, ci o responsabilizare și garanție că prin acțiunile de rea-credință/inacțiune a acestora nu este adus prejudiciu organizației de creditare nebancară.

**Soluția instanței de fond**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 21 mai 2025, cererea OCN „Flex Financial” SRL cu privire la suspendarea executării hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată.

**Solicitarea recurentului**

La 04 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*), administratorul OCN „Flex Financial” SRL - Penchev Nikolay, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 21 mai 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea cu privire la aplicarea măsurilor provizorii.

În esență, recurentul a susținut că instanța de fond a interpretat greșit regulile cu privire la raportul dintre norma generală și norma specială, ignorând jurisprudența relevantă a Curții Supreme de Justiție, unde în cauze similare s-a reținut că atunci când există conflict între Codul administrativ și acte speciale (Codul electoral sau Legea nr. 982/2000 privind accesul la informație), prevalează norma specială.

Astfel, de exemplu, în materia accesului la informație, s-a stabilit că procedura prealabilă nu este obligatorie, iar reclamantul poate sesiza direct instanța, conform art. 163 lit. c) Cod administrativ coroborat cu legea specială, fiind exclusă respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

În acest sens, recurentul a afirmat că și în cazul suspendării actului

administrativ emis de CNPF nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025, instanța trebuia să aplice prioritar Legea nr. 192/1998, nu regulile generale din Codul administrativ.

De asemenea, a menționat că încheierea instanței de fond nu este motivată clar și suficient sub aspectul respingerii cererii de suspendare, deși legea specială (art. 23 alin. (3) din Legea nr. 192/1998) prevede trei condiții cumulative: existența unui caz *prima facie*, riscul unui prejudiciu grav și ireparabil, și prevalența interesului reclamantului față de interesul public.

Or, în opinia recurentului instanța s-a limitat, în esență, la invocarea prezumției de legalitate a actului administrativ, fără a analiza concret argumentele referitoare la ilegalitățile invocate (schimbarea poziției CNPF, încălcarea dreptului la apărare, aplicarea greșită a normelor privind rambursarea anticipată și costul creditului).

De altfel, în opinia recurentului această abordare este insuficientă, deoarece prezumția de legalitate este relativă și poate fi răsturnată prin argumente *prima facie*, care au fost prezentate.

De asemenea, a menționat că instanța nu a analizat individual cele trei condiții de suspendare. În special:

- cu privire la prima condiție, nu s-a răspuns concret la argumentele cu privire la aplicarea eronată a art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 și ignorarea art. 20 privind rambursarea anticipată;
- cu privire la a doua condiție, instanța nu a evaluat riscul real al prejudiciului, deși s-a indicat obligația de restituire a 3.842.408 lei către 2.049 persoane, fără mecanism de recuperare;
- cu privire la a treia condiție, nu s-a realizat o analiză de proporționalitate între prejudiciul reclamantului și interesul public, instanța limitându-se la afirmații generale că prejudiciul ar putea fi reparat ulterior.

Recurentul a mai susținut că instanța nu a respectat standardele de motivare impuse de art. 6 CEDO și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care impun examinarea argumentelor esențiale ale părților și o motivare clară, coerentă și completă.

În plus, partea a invocat faptul că procedura administrativă desfășurată de CNPF a fost afectată de schimbări ale încadrării juridice a faptelor, extinderea acuzațiilor fără notificare și restrângerea dreptului la apărare, precum și utilizarea unor date contestate cu privire la numărul petițiilor, ceea ce ar indica o bază factuală incorectă pentru control.

În concluzie, recurentul consideră că încheierea instanței este insuficient motivată, bazată pe o apreciere formală și incompletă a probelor, și că ignoră caracterul de urgență și gravitatea prejudiciului, motiv pentru care solicită suspendarea executării Hotărârii CNPF nr. 5/2.

**Aprecierea instanței de recurs**

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

În corespundere cu art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În fapt, din actele cauzei rezultă că potrivit Hotărârii CNPF nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025, OCN „Flex Financial” SRL a fost obligată să respecte cerințele Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și să restituie, în termen de 180 de zile, toate plățile aferente contractelor de credit indicate în actul de control, cu excepția sumelor debursate inițial.

Totodată, CNPF a constatat existența unor practici comerciale incorecte în activitatea societății, în sensul Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor și a interzis continuarea acestora sau aplicarea unor practici similare.

De asemenea societatea a fost atenționată cu privire la respectarea art. 5 alin. (3) din Legea nr. 92/2022 și obligată să informeze lunar CNPF despre măsurile întreprinse pentru restituirea plăților, iar în termen de 30 de zile despre măsurile adoptate pentru încetarea practicilor comerciale incorecte.

La caz, invocând dezacord cu soluția autorității, OCN „Flex Financial” SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025, cu privire la rezultatele controlului tematic efectuat în cadrul OCN „Flex Financial” SRL.

Concomitent cu depunerea acțiunii, OCN „Flex Financial” SRL, a solicitat suspendarea executării hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025.

Fiind investită cu soluționarea aspectului aplicării măsurilor provizorii, prin încheierea din 21 mai 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ.

În materie de drept, instanța de recurs menționează că potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat

poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

În context, reieșind din prevederile art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Astfel, la caz relevante sunt prevederile normei stabilite de Legea specială și anume art. 23 din Legea nr. 192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, care stipulează că:

(1) Actele Comisiei Naționale sunt supuse controlului de legalitate în instanțele de judecată conform procedurii stabilite de Codul administrativ și normelor prezentei legi numai după contestarea acestora la Comisia Națională, în ordinea procedurii prealabile, în termen de 30 de zile de la comunicare. Dispozițiile Codului administrativ și ale altor legi pot fi aplicate în cazurile de contestare a actelor Comisiei Naționale doar în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege;

($1^1$) Instituția suspendării nu se aplică în cazul contestării actelor Comisiei Naționale privind sancțiunile aplicate participantului la piața financiară nebancară referitoare la: a) suspendarea/retragerea licenței, autorizației, avizului, aprobării sau a confirmării; c) măsurile de salvgardare adoptate în procesul de evaluare și supraveghere a calității acționarilor și persoanelor cu funcții de conducere ale entităților supravegheate;

($1^2$) Prin derogare de la art. 171 alin. (4) din Codul administrativ nr.116/2018, depunerea unei cereri de suspendare a executării unui act al Comisiei Naționale nu suspendă de drept efectele actului contestat până la soluționarea cererii de suspendare;

(2) Suspendarea executării actelor Comisiei Naționale, altele decât cele prevăzute la alin. ($1^1$), poate fi cerută în instanța de judecată numai după contestarea acestora la Comisia Națională în termen de 30 de zile de la data comunicării răspunsului Comisiei Naționale pe marginea cererii prealabile cu

privire la aceste acte sau de la data expirării termenului pentru soluționarea cererii prealabile. Termenul de 30 de zile nu se extinde asupra actelor cu caracter normativ;

(3) Suspendarea executării actelor Comisiei Naționale, altele decât cele prevăzute la alin.($1^1$), poate fi dispusă de instanța de judecată numai la cererea reclamantului, depusă concomitent cu înaintarea acțiunii și doar în cazul în care sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) motivele invocate de reclamant în susținerea acțiunii sunt pertinente și bine întemeiate și este un caz *prima facie* împotriva legalității actului contestat; b) reclamantul prezintă argumente care au o bază factologică precum că circumstanțele litigiului reclamă dispunerea urgentă a suspendării executării actului administrativ contestat pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor reclamantului; c) prejudiciul care ar putea fi cauzat reclamantului depășește interesul public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat;

(4) Sarcina probațiunii întrunirii condițiilor menționate la alin. (3) revine reclamantului. Până la proba contrară se prezumă existența unui interes public în executarea imediată și neîntreruptă a actelor Comisiei Naționale.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative, nr. 100 din 22 decembrie 2017, normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Or, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 23 alin. (3) din Legea nr. 192 din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare.

Examinând criticile formulate în recurs în raport cu materialele dosarului, cu dispozițiile legale incidente și cu considerentele încheierii contestate, Completul de judecată apreciază că recursul declarat de OCN „Flex Financial” SRL este neîntemeiat, iar soluția primei instanțe este legală și întemeiată.

Astfel, sub aspectul naturii juridice a măsurii solicitate, instanța de recurs reține că suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură procesuală excepțională, cu caracter preventiv și provizoriu, menită să evite producerea unor consecințe prejudiciabile înainte de soluționarea fondului litigiului. Finalitatea acestei instituții constă în prevenirea producerii unor efecte care, prin natura ori întinderea lor, ar putea afecta în mod grav drepturile reclamantului până la pronunțarea hotărârii asupra legalității actului contestat.

Prin urmare, caracterul preventiv al suspendării presupune existența unui risc real și actual, iar simpla invocare a unei eventuale pagube nu este suficientă. Deși iminența prejudiciului poate fi dedusă din circumstanțele cauzei, aceasta urmează a

fi demonstrată prin probe pertinente și concludente de către partea care solicită suspendarea, instanța fiind obligată să efectueze o apreciere obiectivă și rațională asupra existenței și gravității riscului invocat.

Totodată, Completul reține că măsurile provizorii dispuse în materie administrativă pot îmbrăca forma suspendării executării actului administrativ, în tot sau în parte, cu efectul menținerii ori restabilirii temporare a situației existente până la emiterea actului ori până la o modificare ulterioară a acesteia. În același timp, asemenea măsuri nu pot anticipa și nici prejudeca dezlegarea fondului cauzei, examinarea cererii de suspendare fiind limitată exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor legale pentru acordarea protecției provizorii.

În același context, instanța de recurs reține că exigența executării actelor și hotărârilor cu caracter obligatoriu constituie un element inerent principiului statului de drept și al dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat constant că lipsirea de efect util a executării unei hotărâri sau menținerea unei situații juridice incompatibile cu caracterul executoriu al unui act obligatoriu este de natură să afecteze garanțiile unui proces echitabil, astfel cum rezultă din hotărârile Hornsby c. Greciei, Golder c. Regatului Unit și Zappia c. Italiei.

Prin urmare, suspendarea executării unui act administrativ nu poate fi dispusă decât în condiții strict determinate de lege, iar instanța trebuie să manifeste o exigență sporită în verificarea caracterului real și ireversibil al prejudiciului pretins, tocmai pentru a preveni utilizarea nejustificată ori abuzivă a acestui mecanism procesual.

Totodată, Completul reține că în fiecare cauză măsura provizorie solicitată trebuie analizată prin raportare la obiectul acțiunii principale și la necesitatea conservării situației de fapt până la soluționarea definitivă a litigiului, fiind justificată exclusiv în acele circumstanțe în care există, în mod plauzibil și demonstrat, riscul producerii unei pagube grave și ireparabile.

Cu referire la prima condiție prevăzută de art. 23 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 192/1998 - existența unor motive pertinente și bine întemeiate și a unui caz *prima facie* împotriva legalității actului contestat, instanța de recurs constată că OCN „Flex Financial” SRL a invocat în esență că CNPF ar fi aplicat extensiv și eronat art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, că și-ar fi modificat poziția și temeiurile legale în cursul procedurii administrative, că ar fi fost încălcat dreptul la apărare și că ar fi fost majorat artificial nivelul riscului pentru justificarea controlului tematic.

Sub acest aspect, Completul reține că actul administrativ contestat beneficiază de prezumția de legalitate, de veridicitate și de autenticitate, iar din aceste prezumții decurge caracterul său executoriu imediat, din oficiu, fără a fi necesară vreo formalitate suplimentară, până la eventuala sa anulare ori suspendare dispusă

de instanță.

Mai mult, în materia actelor Comisiei Naționale a Pieței Financiare, suspendarea executării constituie o excepție de strictă aplicare și poate fi dispusă numai dacă sunt dovedite cumulativ toate condițiile prevăzute de art. 23 alin. (3) din Legea nr. 192/1998, astfel, Completul apreciază că argumentele invocate de recurent cu privire la pretinsa nelegalitate a Hotărârii CNPF nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025 excedă limitei de examinare specifice procedurii de suspendare și vizează nemijlocit fondul litigiului.

La această etapă procesuală, instanța nu este chemată să tranșeze legalitatea actului contestat și nici să verifice temeinicia în fond a concluziilor autorității administrative, ci exclusiv să constate dacă există împrejurări evidente de fapt sau de drept care, fără o cercetare aprofundată, creează o îndoială serioasă asupra legalității actului. Or, din analiza sumară a înscrisurilor și argumentelor invocate, nu rezultă indicii vădite, obiective și imediate care să răstoarne prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ contestat.

Completul susține că simpla afirmare a unor pretinse erori de interpretare ori a unor vicii procedurale nu este suficientă în lipsa unor elemente probatorii evidente, susceptibile de a fi constatate la nivelul aparenței. Criticile formulate de OCN „Flex Financial” SRL reprezintă veritabile apărări de fond și urmează a fi examinate în cadrul acțiunii în anulare, în baza probatoriului complet și a dosarului administrativ.

Cu privire la cea de-a doua condiție prevăzută de art. 23 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 192/1998, instanța de recurs menționează că OCN „Flex Financial” SRL a invocat existența unui risc financiar ireparabil, susținând că Hotărârea CNPF nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025 presupune restituirea sumei de 3.842.408 lei către 2.049 persoane, fără a include costurile de notificare și executare aferente și că în eventualitatea admiterii acțiunii în anulare, nu există un mecanism efectiv de recuperare a sumelor restituite.

La caz, instanța de recurs menționează că OCN „Flex Financial” SRL nu a justificat pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a hotărârii CNPF contestate, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizat prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

De asemenea, noțiunea de prejudiciu iminent presupune existența unor consecințe concrete, directe și greu ori imposibil de remediat ca efect nemijlocit al executării actului contestat, or, în cauza dedusă judecății, recurentul nu a prezentat analize economico-financiare, înscrisuri contabile ori alte mijloace de probă apte să demonstreze impactul efectiv și ireversibil al executării actului, nici imposibilitatea

reală de reparare a unui eventual prejudiciu.

De altfel, faptul că executarea Hotărârii nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025 implică restituirea sumei de 3.842.408 lei către 2.049 persoane nu conduce automat la concluzia existenței unui prejudiciu ireparabil, respectiv caracterul patrimonial al obligației, prin sine, nu echivalează cu imposibilitatea reparării sale ulterioare, iar caracterul defavorabil al actului administrativ nu constituie în sine temei suficient pentru suspendare.

Mai mult, instanța menționează că recurentul nu a demonstrat legătura directă dintre executarea actului și imposibilitatea obiectivă de restabilire a situației juridice în eventualitatea anulării actului administrativ.

Cu referire la condiția prevăzută de art. 23 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 192/1998, privind prevalența prejudiciului asupra interesului public urmărit prin emiterea actului administrativ contestat, recurentul a susținut că suma de 3.842.408 lei ar depăși interesul public vizat și că interesul consumatorilor ar avea un caracter redus în raport cu impactul economic asupra societății.

Completul nu poate reține aceste argumente, or, în temeiul art. 23 alin. (4) din Legea nr. 192/1998 operează prezumția existenței interesului public în executarea imediată și neîntreruptă a actelor Comisiei Naționale a Pieței Financiare, iar răsturnarea acestei prezumții presupune prezentarea unor probe concludente și specifice.

În cauza de față, OCN „Flex Financial” SRL nu a demonstrat în ce mod concret prejudiciul pretins ar prevala asupra interesului public cu privire la protecția consumatorilor și asigurarea executării măsurilor dispuse de autoritatea de supraveghere.

În consecință, legalitatea și temeinicia Hotărârii CNPF nr. 5/2 din 27 ianuarie 2025 urmează a fi verificate în cadrul examinării fondului acțiunii în contencios administrativ, în baza tuturor materialelor dosarului și a dosarului administrativ, potrivit art. 221 și art. 222 Cod administrativ.

Totodată, în eventualitatea unei soluții favorabile reclamantului, devin incidente prevederile art. 228 alin. (1) Codul administrativ, potrivit cărora actul administrativ individual anulat nu produce efecte juridice din momentul emiterii sale, iar persoana vătămată poate solicita restabilirea drepturilor și repararea eventualului prejudiciu dovedit.

Deopotrivă, Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89)8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie în materie administrativă consacră aceeași abordare: suspendarea poate fi dispusă numai dacă executarea actului este susceptibilă să producă prejudicii greu remediabile și dacă există, cel puțin la nivel *prima facie*, îndoieli serioase privind legalitatea actului.

Cu toate acestea, în speța dedusă judecății aceste condiții nu au fost demonstrate.

Prin urmare, Completul de judecată constată că prima instanță a apreciat corect circumstanțele cauzei, a aplicat just normele incidente și a concluzionat în mod întemeiat că nu sunt întrunite nici temeiurile prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ și nici condițiile cumulative prevăzute de art. 23 alin. (3) din Legea nr. 192 din 12 noiembrie 1998.

Sub același aspect, instanța de recurs reține că, în speță, nu sunt întrunite prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, deoarece contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, ce ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Și aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reține că simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

În altă ordine de idei, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dreptului la protecție juridică efectivă, întrucât recurentul beneficiază de acces deplin la instanța de judecată, iar legalitatea actului administrativ contestat urmează a fi examinată în cadrul procedurii de fond. Astfel, drepturile sale nu sunt negate, ci supuse cadrului procesual prevăzut de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 21 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din

cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de administratorul OCN „Flex Financial” SRL - Penchev Nikolay.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 21 mai 2025, emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea formulată de OCN „Flex Financial” SRL împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei